

Bruksela, 9 września 2025 r.
(OR. en)

12651/25

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0258 (COD)**

**GAF 24
FIN 1055
ECOFIN 1144
CADREFIN 183
CODEC 1233**

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 września 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 462 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2028–2034 (program „Perykles V”) i uchylające rozporządzenie (UE) 2021/840

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 462 final.

Załącznik: COM(2025) 462 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.9.2025 r.
COM(2025) 462 final

2025/0258 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed
falszowaniem na lata 2028–2034 (program „Perykles V”) i uchylające rozporządzenie
(UE) 2021/840**

{SWD(2025) 253 final}

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele**

Euro, jako jedna waluta Unii, ma kluczowe znaczenie dla Europy, a jego integralność musi być chroniona we wszystkich obszarach. Zagrożenie związane z podrabianiem euro jest nadal znaczne. Chociaż średnia liczba wykrywanych co roku fałszywych banknotów euro pozostaje pod kontrolą, niezbędna jest ciągła czujność; świadczy o tym rosnąca dostępność w internecie i ciemnej sieci fałszyfikatów o wysokiej jakości i informacji o zabezpieczeniach euro, pojawianie się banknotów o zmienionym wzorze oraz występowanie ośrodków fałszowania, np. w Turcji i Chinach. Gotówka euro jest ponadto nadal powszechnie stosowana w UE obok elektronicznych środków płatniczych, w związku z czym niezbędna jest stała ochrona wspólnej waluty przed fałszowaniem. W przypadku fałszowania pieniędzy obywatele i podmioty gospodarcze ponoszą szkodę, ponieważ nie otrzymują zwrotu za fałszywe pieniądze, nawet jeśli przyjęli je w dobrej wierze. W szerszym kontekście fałszowanie obniża status legalnego środka płatniczego oraz zmniejsza zaufanie obywateli i przedsiębiorstw do autentycznych banknotów i monet euro.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Od czasu wprowadzenia euro jako wspólnej waluty konieczna jest jego ochrona przed fałszowaniem na szczeblu UE oraz prowadzenie w tym celu specjalnego programu. Obecny program „Perykles IV” został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/840 z dnia 20 maja 2021 r.¹ w celu ochrony banknotów i monet euro przed fałszowaniem.

Perykles IV wyróżnia się wśród innych programów na szczeblu UE ze względu na swoje wyraźnie ponadnarodowe i wielodyscyplinarne podejście² oraz ukierunkowanie na budowę zdolności ochrony euro. W corocznych sprawozdaniach z programu stale oceniano, że wyraźnie uzupełnia on *instrument pomocy technicznej i wymiany informacji (TAIEX)*, który jest najczęściej wykorzystywany jako wsparcie negocjacji akcesyjnych, oraz Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego w części dotyczącej współpracy policyjnej³, która obejmuje ogólnie pojęte zapobieganie przestępczości i jej zwalczanie. Po tym, jak przeciwdziałanie fałszowaniu pieniądza ustanowiono jednym z priorytetów w planie działań operacyjnych EMPACT⁴, Komisja pracuje w ścisłej koordynacji z podmiotami odpowiadającymi za

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/840 ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles IV”) (Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1). Rozporządzenie to uchyliło rozporządzenie (UE) nr 331/2014.

² W działania prowadzone w ramach programu „Perykles IV” można włączyć jako uczestników policję, organy wymiaru sprawiedliwości, krajowe banki centralne, laboratoria analiz technicznych, mennice, odpowiednie zainteresowane strony z sektora prywatnego i instytucje naukowe.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1149 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 94).

⁴ EMPACT (europejska multidyscyplinarna platforma przeciwko zagrożeniom przestępcstwami) to inicjatywa państw UE z zakresu bezpieczeństwa służąca rozpoznawaniu, hierarchizowaniu i niwelowaniu zagrożeń ze strony poważnej i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. W 2021 r. EMPACT przekształcono w stały instrument, jak określono w konkluzjach Rady w sprawie stałej kontynuacji cyklu polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej. Państwem członkowskim odpowiadającym za priorytet EMPACT obejmujący „przestępstwa przeciwko własności intelektualnej oraz fałszowanie towarów i pieniądza” jest Bułgaria.

działania EMPACT w celu zmaksymalizowania komplementarności między tymi dwoma źródłami finansowania. Ze względu na jego specjalistyczny i interdyscyplinarny charakter program Perykles odgrywa wiodącą rolę w szkoleniach i budowaniu zdolności, natomiast działania EMPACT skupiają się na działaniach operacyjnych wspierających ściganie przestępstw.

Inicjatywa przedstawiona w niniejszym wniosku ustawodawczym dotyczy kontynuowania programu Perykles po 2027 r.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Zapobieganie fałszowaniu pieniędzy i oszustwom związanym z fałszowaniem pieniędzy oraz zwalczanie tych zjawisk pomagają zachować integralność euro, a tym samym zwiększyć zaufanie obywateli i przedsiębiorstw do autentyczności euro i przyczynić się do zapewnienia skutecznego funkcjonowania euro, ochrony stabilności budżetowej i finansowej w UE oraz wspierania międzynarodowego stosowania unijnej wspólnej waluty w wymianie handlowej, usługach finansowych i inwestycjach.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Prawodawstwo Unii dotyczące ochrony euro przed fałszowaniem wchodzi w zakres stosowania art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Postanowienie to przewiduje, że Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają – po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym – środki niezbędne do używania euro jako jednej waluty. Podobnie jak w poprzednich edycjach programu, zakres stosowania programu „Perykles V” zostanie rozszerzony na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, w drodze wniosku dotyczącego równoległego rozporządzenia Rady na podstawie art. 352 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 TUE zasada pomocniczości nie ma zastosowania w dziedzinach, które należą do wyłącznej kompetencji Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE Unia Europejska ma wyłączne kompetencje do określania środków niezbędnych do stosowania euro jako jednej waluty w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro. W tym obszarze państwa członkowskie strefy euro nie mogą podejmować działań, a zatem zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Proponowane rozporządzenie jest konieczne, właściwe i odpowiednie do osiągnięcia zamierzonego celu. Proponuje się w nim skuteczne wzmocnienie współpracy między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi, w sposób nieograniczający zdolności państw członkowskich do ochrony euro przed fałszowaniem. Działanie na poziomie Unii jest uzasadnione, ponieważ wyraźnie pomaga państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęca do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji wymiany informacji między właściwymi organami.

- **Wybór instrumentu**

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie, co zapewnia ciągłość w stosunku do rozporządzenia (UE) 2021/840 ustanawiającego program „Perykles IV”. Rozporządzenie to zapewniło pewność prawa, która jest konieczna do skutecznej ochrony euro przed fałszowaniem i której nie można było osiągnąć za pomocą innych instrumentów prawnych.

Zakres stosowania programu Perykles zostanie rozszerzony na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, w drodze wniosku dotyczącego równoległego rozporządzenia Rady, zapewniającego ciągłość z rozporządzeniem Rady (UE) 2021/1696.

3. **WYNIKI OCEN RETROSPEKTYWNYCH, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny retrospektywne/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Ocenę śródkresową programu „Perykles IV” przeprowadzono w 2024 r. zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2021/840. W wyniku oceny stwierdzono, że program „Perykles IV” pozwala osiągnąć cel, jakim jest zapobieganie fałszowaniu euro i zwalczanie tego procederu, a tym samym ochrona integralności banknotów i monet euro.

Program okazał się zasadniczo **skuteczny**, jeżeli chodzi o usprawnianie wymiany informacji oraz poprawę umiejętności technicznych, ram instytucjonalnych i zdolności operacyjnych w celu zwalczania fałszowania euro, zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w państwach trzecich. Z powodzeniem przyczynił się on do tworzenia sieci kontaktów i wspólnego prowadzenia postępowań przygotowawczych przynoszących znaczne osiągnięcia, takie jak konfiskata fałszywych euro i rozbijanie organizacji przestępczych.

Organizowane w ramach programu szkolenia techniczne, seminaria, wymiany pracowników i badania wspierały środki wprowadzane przez państwa członkowskie, zwłaszcza w przypadkach, gdy finansowanie krajowe było ograniczone. W związku z tym program „Perykles IV” zapewniał jak dotąd **wydajne** wykorzystanie zasobów w celu osiągnięcia wyników, rezultatów i skutków tego programu. Koszty zarządzania są wprawdzie stosunkowo wysokie w porównaniu z podobnymi programami, ale wynika to głównie z niewielkiej wysokości jego łącznego budżetu. Ponadto całkowity udział tych kosztów maleje dzięki cyfryzacji, co wskazuje na ogólny wzrost wydajności. Ścisłe zaangażowanie służb Komisji w koordynację i wdrażanie działań, np. poprzez przewodniczenie posiedzeniom Grupy Ekspertów ds. Fałszowania Euro (ECEG), zapewnia polityczną akceptację państw członkowskich i skuteczne monitorowanie. Program „Perykles IV” jest poddawany ocenie śródkresowej i ocenie *ex post*, ale z uwagi na jego niewielką skalę i wysoki stopień ciągłości na przestrzeni wielu okresów programowania kwestia proporcjonalności wymogu przeprowadzenia dwóch ocen w ciągu jednego cyklu finansowania łącznego budżetu doprowadziła do propozycji, by w kolejnej edycji programu zastąpić jedną z tych dwóch ocen sprawozdaniem z realizacji.

Stwierdzono również, że program **uzupełnia** inicjatywy podejmowane przez inne instytucje UE takie jak EBC i Europol oraz jest z nimi **spójny**. Ponieważ zakres inicjatyw państw członkowskich jest ograniczony, program wypełnia tę lukę, oferując międzynarodowe i multidyscyplinarne działania, które zapewniają wiedzę fachową i wspierają budowanie relacji między samymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Program oferuje znaczną **unijną wartość dodaną** dzięki nawiązywaniu

i zacieśnianiu relacji i współpracy między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, instytucjami unijnymi oraz organizacjami międzynarodowymi w zakresie wykraczającym poza zasięg poszczególnych organów krajowych.

Oprócz tego program „Perykles IV” cechuje nadal duża **przydatność** i dostosowano go do zmieniających się zagrożeń. Przeciwdziałanie pojawiającym się nowym zagrożeniom dotyczącym fałszowania oraz zapewnienie, aby liczba wykrywanych fałszywych euro pozostawała pod kontrolą i była niska, wymaga ciągłej uwagi: ryzyko fałszerstw będzie istnieć tak długo, jak pieniądź gotówkowy będzie pozostawać w obiegu. Aktualne zagrożenia, którym przyszły program będzie musiał sprostać, obejmują dystrybucję w internecie i ciemnej sieci fałszywków oraz wysokiej jakości komponentów do ich produkcji, a także przeciwdziałanie wprowadzaniu do obiegu produktów z oznaczeniami „movie money” i „prop copy”. Dotyczy to również potencjalnych zagrożeń związanych z przyszłym cyfrowym euro oraz wpływem sztucznej inteligencji na wytwarzanie i identyfikowanie fałszywego pieniądza. W ocenie podkreślono ponadto, że program służy zapewnieniu **trwałości** jego wyników i utrzymaniu w przyszłości postępów w osiąganiu jego celów za sprawą transferu wiedzy, który dokonuje się poprzez regularne działania następcze i stałe wsparcie w ramach programu. Zainteresowane strony zwracają uwagę na zmieniające się zagrożenia i pewną rotację personelu we właściwych organach krajowych oraz podkreślają potrzebę powtarzania szkoleń co 2–3 lata, co potwierdza znaczenie kontynuowania programu o podobnym zakresie.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wnioski dotyczące programów UE w ramach kolejnych wieloletnich ram finansowych zostały poprzedzone siedmioma konsultacjami publicznymi⁵, w szczególności dotyczącymi finansowania unijnego na rzecz jednolitego rynku i współpracy między organami krajowymi, finansowania unijnego na rzecz konkurencyjności lub wdrażania funduszy UE z udziałem państw członkowskich i regionów. Konsultacje były skierowane do szerokiego grona zainteresowanych stron, w tym obywateli, przedsiębiorstw, MŚP, organów publicznych, odbiorców finansowania unijnego, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, środowisk akademickich i zainteresowanych stron spoza UE.

Konsultacje potwierdzają potrzebę usprawnienia inwestycji w konkurencyjność UE i jednolity rynek na szczeblu UE, w tym poprzez współpracę między administracjami krajowymi. Wskazują na wyraźne porozumienie między kluczowymi zainteresowanymi stronami co do wzmocnienia jednolitego rynku poprzez optymalizację zdolności technicznych i administracyjnych państw członkowskich; wzmocnienie pozycji organów krajowych, obywateli, konsumentów i przedsiębiorstw dzięki wyeliminowaniu luk w wiedzy i w danych; i na fakt, że stawianie czoła wyzwaniom transnarodowym i ułatwianie współpracy transgranicznej to obszary o wyraźnej unijnej wartości dodanej.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu finansowym UE⁶ i w wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa⁷ w przypadku programów, które zapewniają ciągłość w odniesieniu do treści i struktury lub mają stosunkowo niewielki budżet, nie jest

⁵ Zob. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14525-EUs-next-long-term-budget-MFF-EU-funding-for-the-single-market-and-cooperation-between-national-authorities_pl.

⁶ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Budżetu, *rozporządzenie w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona)*, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024, <https://data.europa.eu/doi/10.2761/686790>.

⁷ SWD(2021) 305 final.

wymagana ocena skutków, tylko ocena *ex ante* w formie dokumentu roboczego służb Komisji. Ocena *ex ante* zawarta w dokumencie roboczym służb Komisji (SWD ...) towarzyszącym niniejszemu wnioskowi spełnia wymogi lepszego stanowienia prawa. Stwierdzono w niej, że kontynuacja programu Perykles zapewni jego dalszą skuteczność w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem i oszustwami związanymi z fałszowaniem, w szczególności poprzez zapewnienie ukierunkowanych działań bezpośrednich Komisji uzupełniających działania państw członkowskich, oraz podtrzyma długoterminowe skutki programu potwierdzone w jego ocenie śródokresowej. Wysoki poziom unijnej wartości dodanej programu wynika z jego specyficznego ukierunkowania, które znajduje odzwierciedlenie w jego podstawie prawnej – art. 133 TFUE; w połączeniu z ponadnarodowym charakterem i wielodyscyplinarnością sprawia to, że instrument ten wyróżnia się na tle innych programów UE i krajowych sposobów działania. Dochodzi do tego fakt, że Komisja odpowiada zarówno za bezpośrednie zarządzanie programem, jak i za opracowywanie i wdrażanie polityki i przepisów UE w dziedzinie ochrony euro – gwarantuje więc skuteczną realizację celów programu, łącząc tworzenie prawa i polityki z jego wdrażaniem.

Kontynuacja aktualnego programu z większą pulą środków zapewni jego dalszą skuteczność, również poprzez zapewnienie ukierunkowanych działań bezpośrednich Komisji uzupełniających działania państw członkowskich, oraz podtrzyma długoterminowe skutki programu potwierdzone w jego ocenie śródokresowej. Zwiększony budżet prawdopodobnie pozwoli zwiększyć liczbę wdrażanych działań i liczbę uczestników działań w porównaniu z okresem programowania programu „Perykles IV”. Zapewniłoby to osiągnięcie celów programu poprzez ochronę euro przed fałszowaniem i oszustwami związanymi z fałszowaniem, zapewnienie adekwatnych do obecnych wyzwań ram wykrywania fałszowania euro, dostosowanie się do przyszłych, zmieniających się zagrożeń oraz ustanowienie i utrzymanie skutecznej i dobrze wyszkolonej sieci ekspertów ds. zwalczania podrabiania.

- **Uproszczenie**

Realizacja finansowa programu Perykles zostanie jeszcze bardziej uproszczona dzięki częstszemu stosowaniu uproszczonych form kosztów w przypadku dotacji, co zmniejszy obciążenie administracyjne wnioskodawców ubiegających się o udział w programie.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z wartościami Unii zapisanymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz prawami podstawowymi zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”), przy czym cele proponowanej inicjatywy są związane z propagowaniem praw podstawowych i stosowaniem Karty. Wniosek wspiera na przykład wolność prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zagwarantowanie bezpiecznego korzystania z jednej waluty Unii jako metody płatności.

4. WPLYW NA BUDŻET

Komisja Europejska proponuje przeznaczyć na program orientacyjną pulę środków finansowych w wysokości 7 000 000 EUR (w cenach bieżących) na lata 2028–2034⁸. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku określono szczegółowo w odrębnej ocenie skutków finansowych i cyfrowych regulacji, załączonej do niniejszego wniosku.

⁸ [proszę wstawić odniesienie, gdy będzie dostępne].

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2028–2034 (program „Perykles V”) i uchylające rozporządzenie (UE) 2021/840

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i państwa członkowskie postawiły sobie za cel ustanowienie środków niezbędnych do używania euro jako jednej waluty. Środki te mają na celu ochronę euro przed fałszowaniem pieniędzy i oszustwami związanymi z fałszowaniem pieniędzy oraz zwalczanie tych zjawisk, a tym samym zwiększenie zaufania obywateli i przedsiębiorstw do autentyczności euro i przyczynienie się do zapewnienia skutecznego funkcjonowania euro, ochrony stabilności budżetowej i finansowej w Unii oraz wspierania międzynarodowego stosowania euro w wymianie handlowej, usługach finansowych i inwestycjach.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001¹⁰ przewiduje wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, ustanawiając tym samym zharmonizowane ramy ochrony euro. Skutki tego rozporządzenia zostały rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1339/2001¹¹ na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty, tak aby zapewnić równoważny poziom ochrony euro w całej Unii.
- (3) Dotychczasowe wsparcie takich działań, poprzez decyzje Rady 2001/923/WE¹² oraz 2001/924/WE¹³, którymi ustanowiono pierwszy program Perykles i które zostały

⁹ Dz.U. C, , , ELI: s. .

¹⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem ([Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1338/oj>).

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty ([Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1338/oj>).

¹² Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) ([Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2001/923/oj>).

¹³ Decyzja Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzająca skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program

następnie zmienione i rozszerzone decyzjami Rady 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE i 2006/850/WE oraz rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014¹⁴ i (UE) 2021/840¹⁵, umożliwiło intensyfikację działań Unii i państw członkowskich w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem. Dzięki tym instrumentom prawnym program Perykles przyczynił się do zapewnienia ochrony euro przed fałszowaniem.

- (4) W związku z tym w komunikacie w sprawie wyników oceny śródkresowej programu „Perykles IV”¹⁶ Komisja stwierdziła, że obecna struktura wdrożeniowa programu „Perykles IV” jest zasadniczo skuteczna, wydajna i zrównoważona oraz w dalszym ciągu adekwatnie reaguje na zmieniające się zagrożenia. Program „Perykles IV” wyrównuje krytyczną lukę istniejącą w wielu państwach członkowskich, które często dysponują jedynie ograniczonymi zasobami na organizację międzynarodowych wielodyscyplinarnych szkoleń na temat fałszowania euro. Zapewniając ukierunkowane wsparcie, program wzmacnia zdolność UE do walki z fałszowaniem euro oraz wspiera tworzenie nowych relacji i sieci, a także wysiłki na rzecz współpracy transnarodowej. Program Perykles powinien w związku z tym być kontynuowany po 2028 r.
- (5) Ochrona europejskiej wspólnej waluty jako dobra publicznego ma wyraźny ponadnarodowy charakter, a zatem ochrona euro wykracza poza zakres odpowiedzialności i interesy poszczególnych państw członkowskich. Z uwagi na ponadgraniczny obrót euro oraz głębokie zaangażowanie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej w fałszowanie tej waluty należy uzupełnić krajowe środki ochrony przez inicjatywę unijną, aby zapewnić jednolitą współpracę krajową i międzynarodową oraz przeciwdziałać pojawiającym się ryzykom transgranicznym. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem jest konieczne, właściwe i odpowiednie do osiągnięcia celów programu. Program powinien skutecznie wzmocnić współpracę między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi, w sposób nieograniczający zdolności państw członkowskich do ochrony euro przed fałszowaniem. Działanie na poziomie Unii jest uzasadnione, ponieważ wyraźnie pomaga państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęca do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji wymiany informacji między właściwymi organami.
- (6) Niniejsze rozporządzenie ustanawia orientacyjną pulę środków finansowych na program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles V”). Do celów niniejszego rozporządzenia ceny bieżące oblicza się poprzez zastosowanie stałego deflatora w wysokości 2 %.

„Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty ([Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2001/924/oj>).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) i uchylające decyzje Rady 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE (Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/331/oj>).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/840 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2021–2027 (program „Perykles IV”) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 331/2014 (Dz.U. L 186 z 27.5.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/840/oj>).

¹⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Banku Centralnego w sprawie oceny śródkresowej Programu wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles IV”), COM(2025) 54 final.

- (7) W szybko zmieniającym się otoczeniu gospodarczym, społecznym i geopolitycznym niedawne doświadczenia pokazały, że potrzebne są bardziej elastyczne wieloletnie ramy finansowe i unijne programy wydatków. W tym celu i zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczającej przewidywalności wykonania budżetu, finansowanie to powinno należycie uwzględniać zmieniające się potrzeby polityczne i priorytety Unii określone w odpowiednich dokumentach opublikowanych przez Komisję, w konkluzjach Rady i rezolucjach Parlamentu Europejskiego.
- (8) Do programu „Perykles V” stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509¹⁷. W rozporządzeniu tym określono zasady ustanawiania i wdrażania budżetu ogólnego Unii, w tym zasady odnoszące się do dotacji, nagród, darowizn o charakterze niefinansowym, zamówień, zarządzania pośredniego, pomocy finansowej, instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁸, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95¹⁹, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96²⁰ oraz rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939²¹ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieprawidłowo wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania, naruszającego interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe, korupcję i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

¹⁹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2988/oj>).

²⁰ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj>).

²¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

2017/1371²². Zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, są zobowiązane w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF-owi, EPPO i Trybunałowi Obrachunkowemu niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (10) Program ma być realizowany zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 202X/XXXX, które ustanawia przepisy dotyczące monitorowania wydatków i ram wykonania budżetu, w tym przepisy zapewniające jednolite stosowanie zasady „nie czyni poważnych szkód” i zasady równości płci, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 2 lit. d) i f) rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509, przepisy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie wykonania programów i działań Unii, przepisy dotyczące utworzenia unijnego portalu finansowego, przepisy dotyczące oceny programów, a także inne przepisy horyzontalne mające zastosowanie do wszystkich programów unijnych, takie jak przepisy dotyczące informacji, komunikacji i widoczności.
- (11) Zgodnie z art. 85 ust. 1 decyzji Rady (UE) 2021/1764²³ osoby fizyczne i organy z krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) kwalifikują się do objęcia finansowaniem w ramach programu pod warunkiem przestrzegania ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany KTZ jest powiązany.
- (12) Działania, które kwalifikują się do finansowania i mają na celu propagowanie wymiany informacji i personelu, pomoc techniczną i naukową oraz specjalistyczne szkolenia, przyczyniają się w znaczącym stopniu do ochrony jednej waluty Unii przed fałszowaniem i nadużyciami finansowymi związanymi z fałszowaniem, a w związku z tym do osiągnięcia wysokiego i równoważnego poziomu ochrony w całej Unii, jednocześnie dowodząc zdolności Unii do zwalczania poważnej przestępczości zorganizowanej. Aby program nie ulegał dezaktualizacji, konieczne jest zachowanie równowagi między różnymi rodzajami działań kwalifikujących się do finansowania, a także utrzymanie nacisku na obecne i pojawiające się zagrożenia, w tym banknoty o zmienionym wzorze i dystrybucję fałszywych pieniędzy przez internet. Kwalifikowalne działania powinny też uwzględniać możliwe zmiany w przyszłości, takie jak potencjalne zagrożenia dla przyszłego cyfrowego euro oraz rozwój sztucznej inteligencji – zarówno związane z nim ryzyka, jak i możliwości wynikające z wykorzystania AI w dochodzeniach. Do zapewnienia odpowiedniej ochrony euro w państwach trzecich konieczny jest też zakup sprzętu, który będzie używany przez wyspecjalizowane organy państw trzecich ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem; zakupowi sprzętu powinno jednak towarzyszyć niezbędne szkolenie z jego stosowania. W przypadku tego rodzaju działań zakup sprzętu nie powinien być zatem jedynym elementem działania.
- (13) Aby uwzględnić transnarodowe i multidyscyplinarne aspekty walki z podrabianiem pieniędzy, konieczna jest równowaga między różnymi grupami docelowymi

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

²³ Decyzja Rady (UE) 2021/1764 z dnia 5 października 2021 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (Decyzja w sprawie stowarzyszenia zamorskiego, łącznie z Grenlandią) (Dz.U. L 355 z 7.10.2021, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj>).

i uczestnikami działań w ramach programu. W związku z tym wszystkie działania powinny mieć charakter transnarodowy i multidyscyplinarny, a oprócz tradycyjnych zainteresowanych stron, takich jak organy ścigania i krajowe banki centralne, korzystne jest też większe zaangażowanie – w charakterze uczestników – wymiaru sprawiedliwości, służb celnych oraz podmiotów doręczających przesyłki i paczki.

- (14) Program zastępuje program ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2021/840 na lata 2021–2027. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) 2021/840.
- (15) Aby zapewnić płynne i nieprzerwane przejście pomiędzy programami „Perykles IV” i „Perykles V”, należy dostosować okres trwania programu „Perykles V” do okresu stosowania [odniesienie do rozporządzenia (UE, Euratom) .../20xx[?] w sprawie WRF na lata po 2027 r.]. Program „Perykles V” powinien być zatem stosowany od dnia 1 stycznia 2028 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł [1]

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles V”) („program”) oraz określa cele programu, jego budżet na okres 2028–2034, formy finansowania unijnego oraz zasady przyznawania takiego finansowania.

Artykuł [2]

Cele programu

1. Ogólnym celem programu jest zapobieganie fałszowaniu pieniędzy i oszustwom związanym z fałszowaniem pieniędzy oraz zwalczanie tych zjawisk, a także zachowanie integralności euro, a tym samym zwiększenie zaufania obywateli i przedsiębiorstw do autentyczności euro i przyczynienie się do zapewnienia skutecznego funkcjonowania euro, ochrony stabilności budżetowej i finansowej w Unii oraz wspierania międzynarodowego stosowania euro w wymianie handlowej, usługach finansowych i inwestycjach.
2. Celem szczegółowym programu jest ochrona euro przed fałszowaniem i oszustwami związanymi z fałszowaniem, z uwzględnieniem również możliwych zmian w przyszłości, takich jak potencjalne zagrożenia dla przyszłego cyfrowego euro oraz rozwój sztucznej inteligencji – zarówno związane z nim ryzyka, jak i możliwości wynikające z wykorzystania AI w dochodzeniach. Program realizuje ten cel poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz udzielanie pomocy właściwym organom krajowym i unijnym w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy pomiędzy nimi i z Komisją, a także wymiany najlepszych praktyk, obejmującej w stosownych przypadkach państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

Artykuł [3]

Budżet

1. Orientacyjną pulę środków finansowych na wykonanie programu na lata 2028–2034 określa się na poziomie 7 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Środki finansowe można wprowadzać do budżetu Unii poza 2034 r., aby pokryć niezbędne wydatki oraz aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zakończyły się z końcem programu.
3. Pulę środków finansowych, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz kwoty dodatkowych środków, o których mowa w art. 4, można wykorzystać także na pomoc techniczną i administracyjną na wykonanie programu, np. na działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ewaluację, na instytucjonalne systemy i platformy informatyczne, na działania informacyjne, promocyjne i komunikacyjne, w tym komunikację instytucjonalną o priorytetach politycznych Unii, oraz na wszelką inną pomoc techniczną i administracyjną lub wydatki związane z personelem, poniesione przez Komisję na zarządzanie programem.

Artykuł [4]

Dodatkowe zasoby

1. Państwa członkowskie, instytucje, organy i agencje Unii, państwa trzecie, organizacje międzynarodowe, międzynarodowe instytucje finansowe lub inne osoby trzecie mogą wnieść dodatkowe wkłady finansowe lub niefinansowe na rzecz programu. Dodatkowe wkłady finansowe uważa się za zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. a), d) lub e) lub art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.
2. Zasoby przydzielone państwu członkowskiemu w ramach zarządzania dzielonego można – na prośbę tego państwa – udostępnić na rzecz programu. Komisja wykorzystuje te zasoby bezpośrednio lub pośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) lub c) rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509. Są one dodatkowe względem zasobów, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego. Jeżeli Komisja nie zawarła żadnego zobowiązania prawnego w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego na środki dodatkowe udostępnione w ten sposób na rzecz programu, odpowiednie niezaangażowane środki można – na prośbę danego państwa członkowskiego – przekazać z powrotem na jeden lub więcej programów pierwotnych lub następców tych programów.

Artykuł [5]

Finansowanie alternatywne, łączone i kumulacyjne

1. Program jest wdrażany w synergii z innymi programami unijnymi. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, może również otrzymać wkład z programu. Do odpowiedniego wkładu stosuje się zasady danego programu unijnego albo do wszystkich wkładów można zastosować jednolity zbiór zasad oraz można zawrzeć jedno zobowiązanie prawne. Jeżeli wkład Unii opiera się na kosztach

kwalifikowalnych, skumulowane wsparcie z budżetu Unii nie przekracza łącznych kosztów kwalifikowalnych działania i może być obliczane proporcjonalnie zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.

2. Procedury wyboru w ramach programu mogą być przeprowadzane wspólnie w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego z państwami członkowskimi, instytucjami, organami i agencjami Unii, państwami trzecimi, organizacjami międzynarodowymi, międzynarodowymi instytucjami finansowymi lub innymi osobami trzecimi („partnerzy procedury wspólnego wyboru”), pod warunkiem zapewnienia ochrony interesów finansowych Unii. Takie procedury podlegają jednolitemu zbiorowi zasad i prowadzą do zawarcia jednego zobowiązania prawnego. W tym celu partnerzy procedury wspólnego wyboru mogą udostępnić zasoby na rzecz programu zgodnie z art. [5] niniejszego rozporządzenia lub można im powierzyć wykonanie procedury wyboru, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509. W procedurach wspólnego wyboru przedstawiciele partnerów uczestniczących w tej procedurze mogą również być członkami komisji oceniającej, o której mowa w art. 153 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.

Artykuł [6]

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

1. Program może być otwarty na uczestnictwo następujących państw trzecich w drodze pełnego lub częściowego stowarzyszenia, zgodnie z celami określonymi w art. 2 i zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi lub wszelkimi decyzjami przyjętymi w ramach tych umów i mającymi zastosowanie do:
 - a) członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także minipaństw europejskich;
 - b) krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących;
 - c) krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa;
 - d) pozostałych państw trzecich.
2. Układy o stowarzyszeniu dotyczące uczestnictwa w programie:
 - a) zapewniają sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państw trzecich uczestniczących w programie;
 - b) ustanawiają warunki uczestniczenia w programach, w tym obliczanie wkładów finansowych do programu, składających się z wkładów operacyjnych i kosztów uczestnictwa, i ich ogólnych kosztów administracyjnych;
 - c) nie przyznają państwu trzeciemu żadnych uprawnień decyzyjnych w ramach programu;

- d) gwarantują prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych;
- e) w stosownych przypadkach – zapewniają ochronę interesów Unii w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) państwo trzecie przyznaje niezbędne prawa i dostęp wymagane na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 i rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz gwarantuje, że decyzje wykonawcze nakładające zobowiązanie pieniężne na podstawie art. 299 TFUE, a także wyroki i postanowienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej są wykonalne.

Artykuł [7]

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.
2. Finansowanie unijne może być udzielane w dowolnej formie zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509, w szczególności w formie dotacji, nagród, zamówień i darowizn o charakterze niefinansowym.
3. Jeżeli finansowanie unijne zapewnia się w postaci dotacji, zapewnia się je jako finansowanie niepowiązane z kosztami odnośnych operacji lub, w razie potrzeby, jako uproszczone opcje kosztów, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509. Finansowanie może być zapewnione w formie zwrotu rzeczywistych kosztów kwalifikowalnych tylko wtedy, kiedy cele działania nie mogą zostać osiągnięte w inny sposób.

Artykuł [8]

Kwalifikowalność

1. Kryteria kwalifikowalności ustanawia się, aby wspierać osiągnięcie celów określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509, i mają one zastosowanie do wszystkich procedur wyboru w ramach programu.
2. W procedurach wyboru w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego do otrzymania finansowania unijnego może kwalifikować się co najmniej jeden z następujących podmiotów prawnych, jeżeli podmioty te zostały wyznaczone jako właściwe organy krajowe w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001:
 - a) podmioty mające siedzibę w państwie członkowskim;
 - b) podmioty mające siedzibę w stowarzyszonym państwie trzecim;
 - c) organizacje międzynarodowe;
 - d) inne podmioty mające siedzibę w niestowarzyszonych państwach trzecich, jeżeli finansowanie takich podmiotów jest niezbędne do

realizacji działania i przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w art. 3.

3. Oprócz art. 168 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 stowarzyszone państwa trzecie, o których mowa w art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mogą, w stosownych przypadkach, uczestniczyć w mechanizmach udzielania zamówień określonych w art. 168 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 i czerpać korzyści z tych mechanizmów. Przepisy mające zastosowanie do państw członkowskich stosuje się odpowiednio do uczestniczących stowarzyszonych państw trzecich.
4. Procedury wyboru mające wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, w szczególności w odniesieniu do strategicznych aktywów i interesów Unii lub jej państw członkowskich, są ograniczone zgodnie z art. 136 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.
5. Działania, które mogą kwalifikować się do wsparcia w ramach programu, obejmują:
 - a) wymianę i rozpowszechnianie informacji na tematy wskazane w załączniku, w szczególności w ramach organizowanych warsztatów, spotkań i seminariów, w tym szkoleń, ukierunkowanych staży i wymian pracowników właściwych organów krajowych oraz innych podobnych działań;
 - b) niezbędną pomoc techniczną, naukową i operacyjną, zgodnie z wykazem w załączniku;
 - c) zakup sprzętu wykorzystywanego w państwach trzecich przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem.

Działania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), są realizowane wyłącznie w drodze dotacji, a zakup sprzętu nie może stanowić jedyne elementu umowy o udzielenie dotacji.

6. Wszelkie działania finansowane w ramach programu obejmują udział szkoleniowców lub osób szkolonych z co najmniej dwóch państw członkowskich lub państw trzecich oraz z co najmniej dwóch grup zawodowych wskazanych w załączniku.
7. Grupy zawodowe, o których mowa w ust. 6, mogą obejmować ekspertów i uczestników z państw trzecich.
8. Podmiotami kwalifikującymi się do otrzymania finansowania w ramach programu są właściwe organy krajowe w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001. W przypadku gdy program jest otwarty na uczestnictwo państw trzecich w drodze pełnego lub częściowego stowarzyszenia zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, organy, które zostały wyznaczone przez te państwa trzecie jako właściwe organy krajowe w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, również uznaje się za kwalifikujące się do finansowania.
9. W procedurach udzielania dotacji działania lub ich części, które są już w pełni finansowane z innych źródeł publicznych lub prywatnych – z wyjątkiem udziału Unii w kontekście działań na rzecz synergii, o których mowa w art. 5 – nie kwalifikują się do uzyskania finansowania.

10. W programie prac, o którym mowa w art. 110 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509, można doprecyzować kryteria kwalifikowalności określone w niniejszym rozporządzeniu lub określić dodatkowe kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do konkretnych działań.

Artykuł [9]

Program prac

Program jest realizowany w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.

Artykuł [10]

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) 2021/840 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2028 r.

Artykuł [11]

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/840, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Pula środków finansowych przeznaczonych na program może również obejmować wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między programem a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/840.

Artykuł [12]

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2028 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.....	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Perykles V” na lata 2028–2034

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Ochrona euro przed fałszowaniem.

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Ogólnym celem programu jest zapobieganie fałszowaniu pieniędzy i oszustwom związanym z fałszowaniem pieniędzy oraz zwalczanie tych zjawisk, a także zachowanie integralności euro, a tym samym zwiększenie zaufania obywateli i przedsiębiorstw do autentyczności euro i przyczynienie się do zapewnienia skutecznego funkcjonowania euro, ochrony stabilności budżetowej i finansowej w Unii oraz wspierania międzynarodowego stosowania euro w wymianie handlowej, usługach finansowych i inwestycjach.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Program ma następujący cel szczegółowy: ochrona euro przed fałszowaniem i oszustwami związanymi z fałszowaniem, z uwzględnieniem również możliwych zmian w przyszłości, takich jak potencjalne zagrożenia dla przyszłego cyfrowego euro oraz rozwój sztucznej inteligencji – zarówno związane z nim ryzyka, jak i możliwości wynikające z wykorzystania AI w dochodzeniach. Program realizuje ten cel poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz udzielanie pomocy właściwym organom krajowym i unijnym w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy pomiędzy nimi i z Komisją, a także wymiany najlepszych praktyk, obejmującej w stosownych przypadkach państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Program Perykles pomoże beneficjentom – właściwym organom państw członkowskich – w działaniach na rzecz ochrony euro przed fałszowaniem i oszustwami związanymi z fałszowaniem poprzez szkolenia, wymianę najlepszych praktyk i podnoszenie świadomości. Grupami docelowymi działań w ramach programu będą wszyscy pracownicy w sektorze publicznym i sektorze prywatnym zajmujący się ochroną euro.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Niniejsza inicjatywa będzie monitorowana za pośrednictwem ram wykonania na potrzeby budżetu na okres po 2027 r., które przeanalizowano w odrębnym wniosku. Ramy realizacji celów przewidują sprawozdanie z wykonania na etapie realizacji programu, a także ocenę retrospektywną, która ma zostać przeprowadzona zgodnie z art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509. Ocenę tą przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa i będzie ona oparta na wskaźnikach istotnych z punktu widzenia celów programu.

Wskaźniki produktu i rezultatu do celów monitorowania postępów i osiągnięć niniejszego programu będą odpowiadać wspólnym wskaźnikom przewidzianym w rozporządzeniu XXX [rozporządzenie horyzontalne w sprawie wykonania].

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- ☐ nowego działania
- ☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁴
- ☒ przedłużenia bieżącego działania
- ☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Euro, jako jedna waluta Unii, ma kluczowe znaczenie dla Europy, a jego integralność musi być chroniona we wszystkich obszarach. Zagrożenie związane z podrabianiem euro jest nadal znaczne. Chociaż średnia liczba wykrywanych co roku fałszywych banknotów euro pozostaje pod kontrolą, niezbędna jest ciągła czujność; świadczy o tym rosnąca dostępność w internecie i ciemnej sieci fałszyfikatów o wysokiej jakości i informacji o zabezpieczeniach euro, pojawianie się banknotów o zmienionym wzorze oraz występowanie ośrodków fałszowania w UE i poza jej granicami. Gotówka euro jest ponadto nadal powszechnie stosowana w UE obok elektronicznych środków płatniczych, w związku z czym niezbędna jest stała ochrona wspólnej waluty przed fałszowaniem. W przypadku fałszowania pieniędzy obywatele i podmioty gospodarcze ponoszą szkodę, ponieważ nie otrzymują zwrotu za fałszywe pieniądze, nawet jeśli przyjęli je w dobrej wierze. W szerszym kontekście fałszowanie obniża status legalnego środka płatniczego oraz zmniejsza zaufanie obywateli i przedsiębiorstw do autentycznych banknotów i monet euro.

Ponieważ ochrona euro przed fałszowaniem wymaga stałej uwagi, wdrażanie inicjatywy będzie realizowane w sposób ciągły poprzez specjalne dotacje i zlecane działania.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Ochrona europejskiej wspólnej waluty jako dobra publicznego ma wyraźny ponadnarodowy charakter, a zatem ochrona euro wykracza poza zakres odpowiedzialności i interesy poszczególnych państw członkowskich UE. Z uwagi na ponadgraniczny obrót euro oraz głębokie zaangażowanie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej w fałszowanie tej waluty (wytwarzanie i puszczanie w obieg) konieczne jest uzupełnienie krajowych środków ochrony przez inicjatywę

²⁴

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

UE, aby zapewnić jednolitą współpracę krajową i międzynarodową oraz przeciwdziałać pojawiającym się ryzykom transgranicznym.

. Zapewniając ukierunkowane wsparcie, program wzmacnia zdolność UE do zwalczania fałszowania euro. Brak programu wpłynąłby na bieżące inicjatywy i utrudniłby rozwijanie nowych relacji i sieci, zakłócając wysiłki na rzecz współpracy transnarodowej.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana

Program oferuje znaczną unijną wartość dodaną dzięki nawiązywaniu i zacieśnianiu relacji i współpracy między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, instytucjami Unii i organizacjami międzynarodowymi w zakresie wykraczającym poza zasięg poszczególnych organów krajowych, m.in. skoordynowane relacje z władzami chińskimi w celu przeciwdziałania zagrożeniom takim jak dystrybucja sfalszowanych hologramów euro; zachęca ponadto do opracowania wspólnej strategii UE mającej na celu przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z banknotami o zmienionym wzorze.

Zapewniając ukierunkowane wsparcie, program wzmacnia zdolność UE do zwalczania fałszowania euro. Brak programu wpłynąłby na bieżące inicjatywy i utrudniłby rozwijanie nowych relacji i sieci, zakłócając wysiłki na rzecz współpracy transnarodowej.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Ocenę śródkresową programu „Perykles IV” przeprowadzono w 2024 r. zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2021/840. W wyniku oceny stwierdzono, że program „Perykles IV” pozwala osiągnąć cel, jakim jest zapobieganie fałszowaniu euro i zwalczanie tego procederu, a tym samym ochrona integralności banknotów i monet euro.

Program okazał się zasadniczo skuteczny, jeżeli chodzi o usprawnianie wymiany informacji oraz poprawę umiejętności technicznych, ram instytucjonalnych i zdolności operacyjnych w celu zwalczania fałszowania euro, zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w państwach trzecich. Z powodzeniem przyczynił się on do tworzenia sieci kontaktów i wspólnego prowadzenia postępowań przygotowawczych przynoszących znaczne osiągnięcia, takie jak konfiskata fałszywych euro i rozbijanie organizacji przestępczych.

Z oceny śródkresowej programu „Perykles IV” wynika, że wyrównuje on krytyczną lukę istniejącą w wielu państwach członkowskich, które często dysponują jedynie ograniczonymi zasobami na organizację międzynarodowych wielodyscyplinarnych szkoleń na temat fałszowania euro. Organizowane w ramach programu szkolenia techniczne, seminaria, wymiany pracowników i badania wspierały środki wprowadzane przez państwa członkowskie, zwłaszcza w przypadkach, gdy finansowanie krajowe było ograniczone. W związku z tym program „Perykles IV” zapewniał jak dotąd wydajne wykorzystanie zasobów w celu osiągnięcia wyników, rezultatów i skutków tego programu. Koszty zarządzania są wprawdzie stosunkowo wysokie w porównaniu z podobnymi programami, ale wynika to głównie z niewielkiej wysokości jego łącznego budżetu. Ponadto całkowity udział tych kosztów maleje dzięki cyfryzacji, co wskazuje na ogólny wzrost wydajności. Ścisłe

zaangażowanie służb Komisji w koordynację i wdrażanie działań, np. poprzez przewodniczenie posiedzeniom Grupy Ekspertów ds. Fałszowania Euro (ECEG), zapewnia polityczną akceptację państw członkowskich i skuteczne monitorowanie. Program „Perykles IV” jest poddawany ocenie śródkresowej i ocenie *ex post*, ale z uwagi na jego niewielką skalę i wysoki stopień ciągłości na przestrzeni wielu okresów programowania kwestia proporcjonalności wymogu przeprowadzenia dwóch ocen w ciągu jednego cyklu finansowania łącznego budżetu doprowadziła do propozycji, by w kolejnej edycji programu zastąpić jedną z tych dwóch ocen sprawozdaniem z realizacji.

Stwierdzono również, że program uzupełnia inicjatywy podejmowane przez inne instytucje unijne takie jak EBC i Europol oraz jest z nimi spójny. Ponieważ zakres inicjatyw państw członkowskich jest ograniczony, program wypełnia tę lukę, oferując międzynarodowe i multidyscyplinarne działania, które zapewniają wiedzę fachową i wspierają budowanie relacji między samymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Oprócz tego program „Perykles IV” cechuje nadal duża przydatność i dostosowano go do zmieniających się zagrożeń. . Przeciwdziałanie pojawiającym się nowym zagrożeniom dotyczącym fałszowania oraz zapewnienie, aby liczba wykrywanych fałszywych euro pozostawała pod kontrolą i była niska, wymaga ciągłej uwagi: ryzyko fałszerstw będzie istnieć tak długo, jak pieniądź gotówkowy będzie pozostawać w obiegu. Aktualne zagrożenia, którym przyszły program będzie musiał sprostać, obejmują dystrybucję w internecie i ciemnej sieci fałszyfikatów oraz wysokiej jakości komponentów do ich produkcji, a także przeciwdziałanie wprowadzaniu do obiegu produktów z oznaczeniami „movie money” i „prop copy”. Dotyczy to również potencjalnych zagrożeń związanych z przyszłym cyfrowym euro oraz wpływem sztucznej inteligencji na wytwarzanie i identyfikowanie fałszywego pieniądza. W ocenie podkreślono ponadto, że program służy zapewnieniu trwałości jego wyników i utrzymaniu w przyszłości postępów w osiąganiu jego celów za sprawą transferu wiedzy, który dokonuje się poprzez regularne działania następcze i stałe wsparcie w ramach programu. Zainteresowane strony zwracają uwagę na zmieniające się zagrożenia i pewną rotację personelu we właściwych organach krajowych oraz podkreślają potrzebę powtarzania szkoleń co 2–3 lata, co potwierdza znaczenie kontynuowania programu o podobnym zakresie.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Inicjatywa jest częścią wniosku dotyczącego wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034.

Program oferuje znaczną unijną wartość dodaną dzięki nawiązywaniu i zacieśnianiu relacji i współpracy między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, instytucjami unijnymi oraz organizacjami międzynarodowymi w zakresie wykraczającym poza zasięg poszczególnych organów krajowych.

Możliwe są synergie z Programem na rzecz jednolitego rynku, który będzie łączyć środki wspierane z budżetu UE w celu usunięcia barier transgranicznych

i międzypaństwowych oraz wspierania współpracy między administracjami krajowymi (do czego przyczyni się również program Perykles), a także w celu wspierania skutecznego funkcjonowania jednolitego rynku poprzez zagwarantowanie bezpieczeństwa jednej waluty. Możliwe są też synergie z Europejskim Funduszem Konkurencyjności (EFK), ponieważ program „Perykles V” będzie miał na celu – podobnie jak EFK – przyczynianie się do strategicznej autonomii i ochrony infrastruktury krytycznej poprzez zapewnienie bezpiecznego stosowania euro jako metody płatności i jednej waluty.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Nie dotyczy

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☒ Ograniczony czas trwania

- ☒ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2028 r. do 31.12.2034 r.
- ☒ Czas trwania wpływu finansowego: od 2028 r. do 2034 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2028 r. do 2037 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- ☐ organom prawa publicznego
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być

ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

Nie dotyczy

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Zasady nadzoru i sprawozdawczości dotyczące niniejszego programu będą zgodne z wymogami określonymi w rozporządzeniu xxx [rozporządzenie horyzontalne w sprawie wykonania].

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Metoda wykonania budżetu:

Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego przez Komisję. Dzięki temu Komisja zajmuje się zarówno bezpośrednim zarządzaniem programem, jak i opracowywaniem i wdrażaniem polityki oraz prawodawstwa UE w zakresie ochrony euro, obejmującym zapobieganie, egzekwowanie i współpracę, co zapewnia optymalny stopień synergii. Zagwarantowane jest w ten sposób skuteczne osiągnięcie celów programu, ponieważ prawodawstwo i polityka są powiązane z wdrażaniem programu. Fakt, że Komisja uczestniczy w niemal każdym działaniu, pomaga w przygotowywaniu prawodawstwa i polityki UE oraz ich prezentacji.

Mechanizm finansowania wykonania:

Wsparcie finansowe udzielane w ramach programu na cele działań kwalifikowalnych przyjmuje postać:

- a) dotacji („działania realizowane przez właściwe organy krajowe”), lub
- b) zamówień publicznych („działania bezpośrednie”).

Komisja stosuje zamówienia („działania bezpośrednie”) w celu uzupełnienia działań finansowanych z dotacji, aby odpowiedzieć na jak najwięcej nowych zagrożeń i priorytetów.

Program prac będzie obejmował wszystkie obowiązkowe elementy zgodnie z art. 110 rozporządzenia finansowego, w tym przydział środków budżetowych.

Zasady płatności:

Komisja dokonuje następujących płatności na rzecz beneficjenta:

- jedna płatność zaliczkowa;
- jedna płatność salda, na podstawie wniosku o wypłatę salda.

Celem płatności zaliczkowej jest zapewnienie beneficjentowi płynności finansowej. Płatność zaliczkowa pozostaje własnością Unii do czasu jej rozliczenia w ramach płatności salda. Płatność salda służy zwrotowi lub pokryciu pozostałej części kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta w związku z realizacją działania.

Strategia kontroli:

Procedury kontroli dla obu części programu (dotacje i zamówienia publiczne) są zgodne z rozporządzeniem finansowym.

Weryfikacja *ex ante* (zobowiązania i płatności)

Komisja wybrała częściowo zdecentralizowany model obiegu środków finansowych, w ramach którego rozpoczynanie operacji finansowych i kontrola finansowa są powierzone centralnemu działowi ds. finansowych, a rozpoczynanie działań operacyjnych, kontrola operacyjna i ostateczne zatwierdzanie – działom operacyjnym. Cała dokumentacja będzie sprawdzana co najmniej przez 4 osoby (pracownika rozpoczynającego operacje finansowe i kontrolera finansowego w dziale budżetowym oraz pracownika rozpoczynającego działania operacyjne i kontrolera operacyjnego w dziale ds. wydatków) zanim zostanie przyjęta przez subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.

We wszystkich przypadkach zamówień objętych programem Perykles pracownik Komisji jest obecny w dniu realizacji działania, aby nadzorować prawidłowe wdrożenie środków (np. konferencji i szkoleń).

Dotacje

– W umowie o udzielenie dotacji podpisanej przez beneficjentów określa się warunki mające zastosowanie do finansowania i działalności prowadzonej w ramach danej dotacji, łącznie z rozdziałem dotyczącym metod kontroli.

– W przypadku większości dotacji w ramach programu Perykles przedstawiciel Komisji jest obecny w dniu działania, aby wnieść wkład w wydarzenie (np. jako prelegent, szkoleniowiec) oraz zweryfikować prawidłowe przeprowadzenie działania (np. konferencji i szkoleń).

Udzielanie zamówień

– Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą konkretnego zamówienia. Środki zwalczania nadużyć finansowych przewidziane są we wszystkich umowach zawieranych między Komisją i podmiotem zewnętrznym.

– Komisja prowadzi kontrolę wyników końcowych oraz nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców umów ramowych.

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez Komisję wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz ograniczenie ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Powyższe kontrole zmniejszają potencjalne ryzyko praktycznie do zera i obejmują 100 % beneficjentów. Uznaje się, że, przy ograniczonym budżecie, strategia kontroli przyjęta w programie skutecznie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów i że jest proporcjonalna do ryzyka,

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Poziom ryzyka ocenia się jako niski w przypadku umów o udzielenie dotacji, jako że w 90 % przypadków beneficjentami są organy administracji publicznej lub organy

ścigania w państwach członkowskich. W przypadku zamówień udzielonych w drodze postępowania o udzielenie zamówienia ryzyko jest ograniczone, jako że spora część wydatków pod względem prawnym i finansowym objęta jest umową ramową zawieraną na 1 rok, z możliwością 3-krotnego przedłużenia.

Zgodnie z wymogami Komisji co roku przeprowadzana będzie ocena ryzyka.

W odniesieniu do dokumentacji dotyczącej dotacji poważnym ryzykiem jest swobodna interpretacja przez beneficjenta warunków udzielenia dotacji dotyczących kwalifikowalności kosztów ponoszonych przy realizacji działania. Aby ograniczyć to ryzyko, w portalu o finansowaniu i przetargach (portal Funding and Tenders) publikowane są pytania najczęściej zadawane przez wnioskodawców i odpowiedzi na nie.

Wiarygodność sprawozdawczości finansowej: Aby zagwarantować prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji, wszystkie płatności podlegają weryfikacji kwot. Prowadzone są też horyzontalna weryfikacja rachunkowa i sprawozdawczość w tym zakresie.

Ochrona mienia i informacji: Płatności zaliczkowe, które pozostają do rozliczenia, wykazuje się w bilansie jako aktywa. Ochronę zapewnia się za pomocą dwóch głównych środków: zdolność finansowa potencjalnego beneficjenta jest zagwarantowana, ponieważ wszyscy wnioskodawcy pochodzą z zamkniętej grupy organów publicznych, a jednostka operacyjna przez cały rok regularnie monitoruje, czy wyniki są uzyskiwane w terminie.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Ogólna efektywność kosztowa kontroli wydatków ponoszonych w ramach programu Perykles będzie mierzona na podstawie odsetka łącznych kosztów kontroli płatności. Należy wziąć pod uwagę fakt, że chociaż wskaźnik kosztów kontroli będzie przekraczać średni poziom, to realizacja kontroli będzie wystarczająco skuteczna i wydajna. Wysokie koszty kontroli można wytłumaczyć następująco:

Właściwą jednostką jest także jednostka prowadząca aktywne działania, które są nierozdzielnie związane z wdrażaniem programu Perykles przez państwa członkowskie i właściwe organy krajowe. Są one realizowane w drodze dyskusji i koordynacji pomiędzy grupami ekspertów państw członkowskich, a także poprzez uczestnictwo we wszystkich wydarzeniach/warsztatach/szkoleniach organizowanych przez beneficjentów. Wstępne dyskusje gwarantują wysoką jakość produktów działań, które będą wykorzystywane w pracach jednostki. Uczestnictwo personelu Komisji we wszystkich wydarzeniach wynika głównie z jej aktywności jako jednostki prowadzącej działania (przewodniczenie spotkaniom, wygłaszanie prezentacji, prowadzenie warsztatów, udział w przygotowywaniu wniosków i późniejsze wykorzystywanie produktów działań) oraz umożliwia jednocześnie monitorowanie i ocenianie na miejscu wszystkich wdrażanych działań (maksymalnie 15 % czasu spędzane jest na miejscu działań). W tym kontekście Komisja często gości u siebie uczestników wymiany personelu w ramach programu Perykles.

Zadania te zajmują dużą część czasu pracy jednostki, większość z nich jest związana z polityką.

Perykles ma stosunkowo niewielki budżet – koszty jego wykonywania i kontrolowania nie są proporcjonalne do stosunkowo niskich dotacji, które są udzielane; analogicznie, ze względu na niską kwotę budżetu program nie może korzystać z ekonomii skali.

Program jest realizowany w drodze jednego zaproszenia do składania wniosków, ogłaszanego w dwóch terminach; w związku z tym każdego roku zarządza się dwoma procedurami wyboru. Celem systemu zarządzania i kontroli jest utrzymanie oczekiwanego poziomu ryzyka błędu (przy płatnościach i w momencie zamknięcia) poniżej progu istotności wynoszącego 2 % w ujęciu rocznym.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Zob. motyw 9 wniosku. Zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2988/95, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania, naruszającego interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe oraz inne nielegalne działania, naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371. Zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, są zobowiązane w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF-owi, EPPO i Trybunałowi Obrachunkowemu niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

Komisja stosuje solidną strategię Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS). DG ECFIN uzupełnia CAFS o strategię zwalczania nadużyć finansowych i strategię kontroli, obejmujące działania, które wchodzą w zakres kompetencji tej dyirekcji, a także o kontrole *ex post* programów DG ECFIN.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe Nie dotyczy
- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
2	05 01 03 Wydatki na wsparcie programu Perykles (ochrona euro)	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
2	05 04 01 Perykles	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	2
---	-------	---

Dyrekcja Generalna: DG ECFIN				Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2028–2034	
				2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		
Środki operacyjne												
Linia budżetowa 05 04 01 Perykles	Środki na zobowiązania	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
	Środki na płatności	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy												
Linia budżetowa 05 01 03 Wydatki na wsparcie programu Perykles (ochrona euro)		(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej ECFIN	Środki na zobowiązania	=1a+3	1	1	1	1	1	1	1	1	7	
	Środki na płatności	=2a+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
		Rok	Rok	Rok		Rok	Rok		Rok	Rok	OGÓŁEM	

			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	WRF 2028–2034
OGÓŁEM operacyjne	środki	Środki na zobowiązania	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
		Środki na płatności	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <2> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	1	1	1	1	1	1	1	7
	Środki na płatności	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Dział wieloletnich ram finansowych		4		„Wydatki administracyjne”						
DG ECFIN		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034	
• Zasoby ludzkie		0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	2,632	
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105	
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ECFIN	Środki	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	2,737	

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	2,737
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028– 2034
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Wskaźniki produktu i rezultatu do celów monitorowania postępów i osiągnięć niniejszego programu będą odpowiadać wspólnym wskaźnikom przewidzianym w rozporządzeniu XXX [rozporządzenie w sprawie wykonania].

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM 2028–2034
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	0,376	2,632
Pozostałe wydatki administracyjne	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	0,391	2,737
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓŁEM	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Opis zadań do wykonania:

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte ze środków dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2	2	2	2
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0

01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)								
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm.	- w centrali	0	0	0	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4		0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM		2	2	2	2	2	2	2

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	Personel dodatkowy*		
		Finansowany z działu 4 lub ze środków „Badania naukowe”	Finansowany z linii BA	Finansowany z opłat
Stanowiska w planie zatrudnienia	2		Nie dotyczy	
Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT)				

* Proszę krótko wyjaśnić, dlaczego zadania uwzględnione w przedmiotowym wniosku nie mogą być w pełni realizowane przy wykorzystaniu istniejących zasobów kadrowych i przeniesień wewnętrznych w ramach dyrekcji generalnej wdrażającej już działanie lub w ramach służb Komisji.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Planowanie realizacji programu, zarządzanie realizacją programu, powiązane działania następcze i monitorowanie realizacji programu.
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 4.

Środki z działów 1–3 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,115
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,115
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM								
	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,016	0,115

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek jest spójny z wnioskiem dotyczącym WRF na lata 2028–2034.

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Ogółem

Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁵						
		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Uznaje się, że przedmiotowy wniosek nie ma znaczenia cyfrowego. Nie wprowadza on ani nie zmienia korzystania ze środków cyfrowych, aspektów dotyczących danych ani świadczenia cyfrowych usług publicznych, ani nie wpływa na te elementy. Zakres wniosku ogranicza się do ochrony euro przed fałszowaniem i w związku z tym nie wchodzi on w zakres stosowania zasady domyślnej cyfrowości.

Proces składania wniosków przez beneficjentów programu jest zarządzany za pośrednictwem systemu e-dotacji, który jest istniejącym już narzędziem cyfrowym, używanym w większości programów dotacji w celu ułatwienia procesu składania

²⁵ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

wniosków.

4.2. Dane

Nie dotyczy

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Nie dotyczy

4.4. Ocena interoperacyjności

Nie dotyczy

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Nie dotyczy